

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti vsakega ali v Gorici na dom pošiljana: vse leto 15 K 1/3 10 1/3 5 Posamične številke stanejo 10 vin. „SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob no- vem letu „Kazipot po Goriškem in Gradškem“, „Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne staze“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“. Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici 7 I. nadstr. v Goriški Tiskarni. A. Gabršček na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računajo po Petič-vrstah če izkano 1-krat 18 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za celice in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nad tr Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu. „PRIMOREC“ izhaja neodvisno od »Soče« vsa- petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60. »Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po- kopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovanišk. v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrončič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici. — Telefon št. 83. — »Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zel.

Šola in izseljevanje.

Tako nekako se imennje članek v „Go- rici“ z dne 13. t. m., kjer je izlil kak za- grizen nasprotnik sedanje šole in učiteljstva svoje sovraštvo v list, ki hoče pridobiti si prevestvo v boju proti sedanji šoli a izvabiti v svoj tabor „katoliško“ učiteljstvo.

Šoli oprtuje glavno krivdo, da se izse- ljuje naše ljudstvo v tuje kraje, da celo v Ameriko, in sicer radi tega, ker šolska berila imajo vsekovrstnih nepotrebnih naukov, a za kmetijstvo, bodoči poklic večine sedanjih učencev, nimajo prostora. To je grda, ne- sravnna laž. Pisec članka v „Gorici“ ne pozna vsebine naših beril za ljudsko šolo, ali pa vedoma laže. Prvo kakor drugo je neod- pustljivo, a ima namen hujskati narod proti šoli. Tak propali hudobnež ni vreden, da je sin slovenskega naroda. Le vzemi v roko tretje berilo, ki je določeno za srednjo sto- ginja ljudske šole in najdeš lepo kopico se- stankov poljedelske in sploh kmetijske vse- tine. Četrto berilo pa ima celo posebni od- delek, ki je posvečen izključno kmetijstvu in ta oddelek je precej obširen, da ga sploh ni mogoče vsestransko raztolmačiti pri sedanjih šolskih razmerah vsaj na Primorskem ne, kjer je polidnevni pouk in le šestletna dolžnost boditi v vsakdanjo šolo.

Na razpolago pa je za nadaljevalne te- čaje posebno kmetijsko berilo, ki zadošča ne- le za navadno našo ljudsko šolo, ampak za ono v najširjem pomenu, t. j. za osemrazredno celodnevni poukom, kakršnih ne dobimo pri nas nikdar, ker ni za kaj takega po- trebnega denarja.

Smešna je trditev v „Gorici“, da se iz- seljuje naš narod v tolikem številu v Ame- riko, ker naša šol. berila poveljujejo tujino, posebno poetično in romantično opisujejo odkritje Amerike. Pisu se je sanjalo! Vidi se očitno, da ne pozna šol. knjig, katere se je lotil kritikovati.

Ne šola, ampak cerkev in duhov- ščina je kriva, da propada naše kmetijstvo, da se ne more naš manjši kmetič preživljati doma,

ampak mora s trebuhom za kru- hom, celo v daljno Ameriko.

Svojo trditev podpremo z razlogi in do- kazi. Evo vsaj nekatere!

Velika večina odrastlih ljudi, ki odha- jajo v svet, je hodila le malo v šolo, ker šole imamo pri nas šele v novejši dobi. Tam, kjer so zdaj trije razredi, sta bila pred 10 leti komaj dva, ali celo en razred z nad 200 otroki, katerim je bilo mogoče podati le prve, najpotrebnejše nauke v čitanju, pisanju, računstvu itd. Učiteljstvo, ki je imelo truda s tako šolo, je bilo slabše plačano kakor mežnarji.

Duhovščina, ki je bila na deželi edini, a absolutni gospodar, je skrbela poleg svojega žepa le za cerkve, zvonove, kapelice, križeve poti, procesije, ofre itd. Kmetijstvo jej je bilo deveta briga. Kmet ji je bil dobra, kročka molzna krava, tako dobrega plemena, da ga nima svet boljšega. V tem pogledu ni trebalo zakena za zboljšanje plemena. Ako bi bilo to za transport, prihajali bi k nam po plemenjake iz celega sveta.

Zanemarjenost gospodarstva na Goriškem imajo na vesti naši duhovniki, ker so imeli pri volitvah prvo in zadnjo besedo; volitve so bile take, kakršne je narekovala duhovščina. Le bela vrana je bil v zboru poslanec, ki ni bil iz- voljen na komando duhovščine. Tudi društvo „Sloga“, ta fabrika za poslance, je domena duhovščine. Ako se ni dovolj podpiralo kme- tijstva, krivi so pač poslanci, kateri so bili izvoljeni po terorizmu duhovščine.

Krivda torej, da se izseljuje naše ljud- stvo, pade v največji meri nazaj na somišlje- nike pisca onega članka. O drugih vzrokih izseljevanja pa spregovorimo, ko se oglasi zopet kdo, ki bode valil krivdo tja, kjer je ni in ne more biti.

DOPISI.

Iz Doberdoba. — Ubogi čitatelj! „Primor- skega lista!“ Laž za lažjo najde v tem listu prazne predale. V onem malem dopisu iz Do- berdoba v št. z dne 8. avgusta 1907. je

skoro več lažij kot besedij. Tako zmes ne- resnice, izvzemši mesta glede suše, se upa obelodaniti le še klerikalno revče, ki nima drugega opravila kakor obrekovati. Nesramna in nevredna resnicoljubnega moža je trditev, da so tukajšnji liberalci spravili duhovna iz vasi. Temu poštenemu dopisniku se je naj- brže pamet zmešala. Ali ne ve, da so ravno trije klerikalci proti volji občinarjev zidali drag farovž, ki je pa po zaslugi nekaj naprednih mož postal l a s t istih treh klerikalcev, kojega plačilo morajo vzeti na svoje rame. Radi fa- rovža je odšel duhovnik, ne pa radi liberalcev. Najbrž spada provzročitelj dotičnega dopisa k bandi onih klerikalcev, ki jim zraste greben, ko so v varnosti; „oštja, kristijani smo mi“ razsajajo in se bijejo ob revna prsa. Takih mož imamo tudi v naši vasi, kakor so poka- zali ob času volitev. A, glejte, kak vzgled pobožnih kristijanov! Komaj pride nedelja, že derejo na polje, bodisi orat ali pa seno sprav- ljat, pošten liberalci pa se čedno obleče in opravi nedeljsko pobožnost, ki jo zahteva sv. cerkev od njega. Taki oštjarski klerikalci se zadovoljijo s svojo puhlo „oštjo“ in mislijo, da so zadovoljili svoji klerikalni nadutosti in si prislužili sedež nebeskega kraljestva, med tem ko mora liberalci samo že zaradi svo- jega imena, ne pa zasluženja, pasti v pe- klensko brezdnost.

Dopisnik v „Primorskem listu“ obrača svoj žalostni pogled na ubogega Perinčič-a in mu hoče prati umazano duhovniško obleko, ko vendar ve, da ni na vsem Krasu dovolj vode, da bi mu le trohico nečiste vesti ostrgal.

Naravnost smešna je trditev, da je mor- ral tuk. g. učitelj Brezigar prositi Perinčiča odpuščanja, češ, da je o njem trosil neres- nične vesti. Zdi se, da je ta poročevalec prišel iz najdivješe Afrike, kjer mogoče na- ta način, kakor si on misli, prosijo odpuščanja. Med celim kazenskim aktom je prišlo do lepih prizorov, o katerih se je Perinčič le smešil in skušal olajšati svojo vest s tem, da je izustil proti obtožencem (ker so bili trije, ne pa sam g. učitelj, kakor široko- ustnež v svojem dopisu trdi): „saj tudi vi niste angelji, vsi smo grešniki, kar sem na-

redil, sem naredil kot privatna oseba, ne pa kot duhovnik“. Torej Perinčič ni duhovnik, ko se z ženstvom peča, ampak le navaden človek. Tako zna prodajati svojo „kunšt“ le duhov- ni, ki ve, da je zadoščal svojemu mesnemu pozelenju.

No, seveda tak „namestnik“ Boga sme ženske zapeljivati, pa vseeno se mu tega ne sme šteti v zlo, ampak veliko zaslugo, če pa drug mladenič, vesel se svojega sve- žega in čvrstega duha, gre s svojo deklino le k priprosti kmečki zabavi, tedaj ga že ima hudič v verigah in duhovnik ga že vleče po zobeh kot prešestnika....

Vrnimo se k dogodljajem kazenskega postopanja že gori omenjenega. Ko je g. adjunkt dopustil dokaz resnice, se je Perinčič na vso moč protivil in zahteval le obsodbo obtožencev. Torej obsodbo, ne pa resnico hočejo taki gospodje. Slab sodnik bi bil to! Ko je Perinčič slišal o dopustitvi dokaza resnice, se je ves razkačen skliceval na po- stavo in trdil: postava je za vse enaka, naj tudi mene varuje proti resnici.

Po dolgotrajnem pogajanju je sodnik obtožence oprostil, na kar so ti-le hoteli iz sodnijske dvorane. Slavni Perinčič je pa jo- kaje izustil: „ja, kaj gredo ti gospodje preč, ne da bi mene prosili odpuščanja“, kar pa je zvenelo tako smešno, da se je sam g. adjunkt nasmehnil.

Obtožencem se ni ničesar zgodilo, kakor da so p o l a s t n i dobroti plačali pričinno.

Tako je bilo in nič drugače!! Če se pa dopisnik iz „Primorskega lista“ s tem ne čuti soglasnega, naj se oglasi.

Rahlotučji Perinčič se je že meseca junija pokazal v pravi luči. Tedaj so imeli jameljski fantje ples, a on je najbrže zavidal fantom pošteno zabavo z dekleti. Da bi to preprečil, je napovedal še-le isti dan zjutraj popoldan- o procesijo, ki ni bila v navadi. Drugod duhovnik že principijelno ne prireja cerkvenih slavnostij, ko se vrši vaški ples, častiti Perinčič pa hoče vse ob enem: ples in procesijo. Tu se „špegelj“, dopisnik, predno se zavzemaš za Perinčič-a. Bolje je, da od- ložiš pero in ležeš k počitku, kakor da za- dajaš nove rane temu ubogemu človeku, ko

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje
== „Treh mušketirjev“. ==
Francoski spisal:
ALEXANDRE DUMAS.
(Dalja.)

Popotnika sta izročila konja hlapcem, in ker so bile to plemenite živali, sta jim priporočila, naj skrbno zanje, naj jim dajo samo slame in ovsu ter jim umijejo prsi in noge s toplim vinom. Pretekla sta bila po dvajset milj na dan. Ko sta tako najprvo poskr- bela za svoja konja, kakor se spodobi pravima kava- lirjema, sta naročila zase dve sobi.

— Pojdite se napraviti, Raoul, pravi Athos, pred- stavim vas nekomu.

— Danes, gospod? vpraša Raoul.

— Čez pol ure.

Raoul se je priklonil.

Ni bil še tako utrjen kakor Athos, ki je bil ka- kor iz železa, in morda bi mu bila ljubša kopel v reki Seini, o kateri je že toliko slišal in ki po njegovem mnenju ni mogla tekrovati z Loiro, — ljubša bi mu bila torej kopelj, in po kopelji postelja; toda grof La Fère je govoril, in Raoul je hotel samo ubogati.

— A propos, pravi Athos, Raoul potrudite se; hočem namreč, da boste lepi.

— Upam, gospod, pravi mladenič ter se nasmehne, da tu ne gre za ženitev. Saj poznate moje razmerje z Luizo.

Tudi Athos se nasmehne.

— Ne, pravi, le mirni bodite, čeprav vas pred- stavim ženski.

— Ženski? se začudi Raoul.

— Da, in želim celo, da bi jo vi ljubili.

Raoul je pogledal grofa nekoliko vznemirjen; toda ko je videl Athosov smehlaj, je bil takoj zopet miren.

— In koliko je stara? vpraša grofič.

— Dragi Raoul, pravi grof, zapomnite si enkrat za vselej, da je to vprašanje, ki ga ne smete nikdar postaviti. Kadar lahko čitate ženska. na obrazu, koliko je stara, je nepotrebno vpraševati; kadar pa tega ne morete, je vprašanje brezobzirno.

— Ali je lepa?

— Pred šestnajstimi leti je veljala ne samo za lepo, temveč za najlepšo žensko v Franciji.

Ta odgovor je grofiča popolnoma pomiril. Athos ni mogel imeti nikakih namenov z njim in žensko, ki je veljala za najlepšo v Franciji jedno leto prej nego je on prišel na svet.

Odšel je torej v svojo sobo ter začel s tisto ko- ketnostjo, ki tako dobro pristojata mladini, izvrševati Athosovo naročilo, da se namreč naredi kolikor mo- goče lepega. In to je bilo pri njem nekaj prav lahkega, ker je narava sama že skrbela za to.

Ko se je vrnil, ga je vsprejel Athos s tistim očetovskim nasmehom, s katerim je nekda sprejemal d'Artagnana, toda za Raoula je kazal ta smehlaj še globljo ljubezen.

Athos se je ozrl na njegove noge, roke in lase, te tri znake plemena. Njegovi črni lasje so bili ele-

gantno razčesani, kakor je bila tedaj moda, ter padali v kodrih ob njegovem temnobarvnem obrazu; roka- vice iz jelenjega usnja, ki so odgovarjale njegovemu pokrivalu, so zakrivale fino, elegantno roko, čevlji pa, ki so bili sivkasti kakor klobuk in rokavice, so se tesno oprijemali noge, ki je bila tako majhna kot pri desetletnem detetu.

— No, je zašepetal Athos, če ne bo ponosna nanj, ne vem, kaj naj potem še rečem.

Bila je ura tri popoldne, torej ravno za obiske primeren čas. Popotnika sta se odpravila skozi ulico Grenelle, krenile v ulico Roisiers, stopila nato v ulico Saint-Dominique ter se ustavila pred krasnim po- slopjem nasproti Jakobincem, nad katerim se je dvi- galo luynsko orožje.

— Tu sva, izpregovori Athos.

In vstopil je v poslopje s tistim trdnim in go- tovim korakom, ki priča vratarju, da ima prišlec pra- vico, da se tako vede. Šel je proti stopnicam ter se obrnil na lakaja, ki je čakal tu v polni livreji; vprašal je, bi se li moglo videti gospo vojvodinjo Chevreuse in bi li hotela vzprejeti grofa La Fère.

Trenutek pozneje se je vrnil lakaj ter povedal, da prosi vojvodinja Chevreuse gospoda grofa La Fère, naj vstopi, dasi ni imela še časti, da bi ga bila spoznala.

Athos je stopal za lakajem, ki ga je vodil skozi dolgo vrsto sob ter se slednjič vstavil pred zaprtimi durmi. Bila sta v salonu. Athos je namignil grofiču Raoulu, naj ostane tu na mestu.

Lakaj je odprl ter naznanil grofa La Fère.

ne more niti starih več prenašati. Če se hočeš v „Primorskem listu“ še nadalje smeti, le oglasi se, mi smo vedno na razpolago, da ti primerno in spodobno odgovorimo.

Iz županije Sv. Križa na Vipavskem. — Toplo je bilo našemu županu Vovku pri shodu poslance Štreklja. Tako se je izgovarjal, ko se je hotelo izvedeti, ali je na shodu, ali je morda zopet šel v župnišče, kjer mu ni toplo pri litru vipavca. Vprašamo ga, ali ni bilo tudi drugim toplo, ali jim je bilo morda mraz. Da, da, vroče mu je postalo, ker ni bil zadovoljen, da se je shod vršil v kraju, kjer vlada Vovk s pomočjo župnika Kodreta. Takrat pa mu ni niti vroče, niti mraz, kadar caplja na župnikovo kano na shode, kjer prodajajo svoje nesleznosti Laharnar, Brencelj, Drmastia, Kosec in drugi taki. Tudi takrat mu ni bilo toplo, niti mraz, ko je romal na katoliški shod v Ljubljano, na svojo in župnikovo roko, a zahteval potem od starešinstva povrnitev stroškov, kateri so se mu tudi dovolili. Sramota!

Tako po nemarnem se zameta občinski denar. Ko pa je šlo za ustanovitev potrebne ljudske knjižnice v Sv. Križu, občina ni imela denarja in županu ni prišla niti najmanjša besedica z jezika, da bi bil podprl prekristno napravo. Mnogo občin je omogočilo ustanovitev ljudske knjižnice, a tako velika občina, kakor je Sv. Križ, ni zmogla za to najmanjšega prispevka. Žalostno!

Naš župan Vovk je tudi predsednik „katoliškega političnega društva z Ajdovski okraj“, ki spi spanje pravičnega. Oživi le takrat, kadar je treba poslati kak katoliški pozdrav kakemu katoliškemu shodu. Čudno pa je, da se je ustanovilo drngo politično društvo v okraju, namreč „Kmečka zveza“, ko imamo že eno politično društvo. Pri obeh so ene in iste osebe: župani Vovk, Pavlica i. dr. ter župnik Kosec, Kodre i. dr. Ali ni to zoper postav?

Našemu županu Vovku priporočamo, naj pusti „katoliška“ politična društva pri miru, marveč naj se oklene z večjo marljivostjo občinskih zadev, ki čakajo rešitve; ako se je pa nasitil županovanjanja, dobi kmalu priliko za to, saj bodo kmalu nove volitve, ako jih ne bode poskušal na kak način zavleči. Občina potrebuje delavnega moža za župana, ki bode županoval po potrebi občine kot samostojen mož, a ne kot župnikov hlapec. Župan bodi mož, ne župnikov agitator za klerikalne kandidate! Župniku se tako dobro godi, da boljše ni potreba, a zna tudi sam skrbeti za svoje zadeve. Župan pa naj posveti svoje moči občini in nje blagru, ki je zanemarjena na vseh koncih in krajih.

Volilci, glejte, komu izročite varstvo svojih interesov!

Naj navedemo še en izgled, kako županuje župan Vovk in kako zanemara interese občine svoje. Meseca maja je prosilo „Bralno in pevsko društvo v Dobravljah“ dovoljenje za javni ples v Dobravljah. Naš župan, ki je sam Dobravec, je zavlačeval rešitev prošnje, češ, da v maju, ko so šmarnice, ne sme dati dovoljenja, ker se boji župnika. Ključar je.

A tudi v juniju ni hotel dati dovoljenja, no, ker se je hotel maščevati, ker je večina Dobravcev volila Štreklja kljub temu, da je župan agitiral za nasprotnega kandidata. Dobravsko društvo pa je dobilo dovoljenje in imelo ples v Skričljah, t. j. unkraj državne ceste. Župan torej ni zabranil plesa, a oškodoval je svojo občino za plesno takso in za užitnino. Občina Dobravlje krvavo potrebuje dohodkov, ker še vedno tiči v dolgovi za zvonove. — Od državnoborskih volitev pa se glasi po Dobravljah: Vovk nam več županil ne bo!

Ta je pa lepa. Kapucini v Sv. Križu vodijo „tretji red“, za katerega se namerava napraviti zastava. Dandanes imamo tudi Slovenci dovolj moči in zavodov, ki znajo napravljati tudi cerkvene zastave. V Gorici je „Šolski Dom“, ki ni liberalen, saj ga vodi dr. Gregorčič in njegovi somišljeniki; v Ljubljani imamo več izvrstnih slovenskih slikarjev; a vendar kapucini niso naročili zastave pri domačinu, Slovincu, ampak pri Italijanu in celo judu v Benetkah. Ne, ta ni lepa, ampak sramotna. Tudi naš župnik ni dal pred leti preslikati cerkve po Slovincu, ampak po goriskem Italijanu. Tako spoštujemo naši duhovniki geslo: svoji k svojim! In taki ljudje hočejo še veljati kot voditelji slovenskega naroda. Ako pojde še dolgo naprej po tej poti, bode kmalu konec slovenskega naroda, ki se mora preleviti v klerikalnega sužnja. Dovoij za danes!

Domače in razne novice.

Osebnost. — Deželnosodni svetnik Fr. Ciani v Gorici je dobil naslov višesodnega svetnika.

Smrtna kosa. — Včeraj so pokopali v Gorici gospo Ano Hvalič, soprogo špediterja g. Gašparja Hvaliča. Preostalim naše sožalje. Rajniki večni mir!

Volitve v očetni odbor goriske okolice, ki so se vršile v soboto, so skončale tako, da so izvoljeni za ude cestnega odbora: Josip Klanjšček, župan v Števerjanu, Anton Školaris, podžupan iz Vipolže, Andrej Podgornik, župan v Čepovanu, Anton Kiantič, župan v Podgori, Anton Mozetič, starešina v Solkanu, Franc Brce, župan v Dornbergu, Andrej Lutman, župan v Št. Andrežu, Vincenc Leban, župan v Šempasu, in Franc Furlani, župan iz Prvačine. Namestniki so: Janez Lenardič, podžupan iz Kojškega, Vinko Gregorič, podžupan iz Prvačine, in Jos. Doljak, župan v Grgarju.

Štreklj in klerikalci. — Štreklj je pravi ljudski poslanec. Dočim se je don Antonio nekam skril in dočim se Fon lepo zabava na letovišču, je hodil ljudski poslanec Štreklj od sela do sela po Krasu in Vipavskem. Bili so lepi shodi in najrazličnejši pogovori o potrebah našega kmeta. To klerikalce strašno jezi. Tako jih jezi, da niti zabavljati ne morejo. Sobotna „Gorica“ je poskušala zabavljati Štreklju „med volivci“, ali če beremo članek, uvidimo, da se je zabavljanje ni posrečilo. Je nekaj neumnih hrulacij, nekaj pobalinskega zaletavanja v Štreklja, ali mimo tega doni iz članka nekaka pohvala Štreklju. Nò, saj hvale je res vreden. Pokazal je, da je pravi ljudski zastopnik, ki se hitro potaguje za potrebe kmetov. In nobenega razločka ne dela med liberalci in klerikalci. V svojem volilnem okraju je pripravljen pomagati vsakemu, tudi onemu, ki ni volil njega, ampak farovškega Plahajnarja. Poslanec je priporočal ljubezen do nasprotnikov. Ali ste že slišali kaj takega iz klerikalnih ust?... Sli so, da bi bili prekljnali, pa so morali hvaliti!

V e. kr. okrajni šolski svet za goriški pol. okraj je bilo treba voliti na mesto pokojnega črniskega župana Kosovele jednega člana. Volitev so se vršila v soboto. Izvoljen je g. Ign. Kovač, župan v Ajdovščini. Protikandidat je bil očka Pavlica iz Rihemberga, ki je pa slavnostno propadel.

Orožniška postaja se je ustanovila s 1. t. m. pri Sv. Luciji na mostu. Postajevodja je gosp. Ognjeslav Tropp. Kakor nam poročajo od tam, se je z ustanovitvijo orožniške postaje vstreglo obči želji.

Poroča. — V soboto se je poročil gosp. Ivan Krajnik z gđ. Amalijo Černic v Št. Petru. Bilo srečno!

Dijaska veselica v Kobaridu. — Kakor povsod, smo se zdramili tudi mi, kobarški dijaki — oziroma abiturijenti — ter priredimo dne 25. t. m., v slučaju slabega vremena dne 1. sept., na dvorišču gosp. Alberta Mašera veselico s plesom. — Prebitek je namenjen za Pagliaruzzi-jev spomenik. V to-le svrhu je dala vže tukajšnja hranilnica in posojilnica 200 K, kateri znesek je naložen v tukajšnji hranilnici. — Da bi se ta-le glavica nekoliko zvečala in da bi ne bil spomin na pokojnega pesnika-rojaka popolnoma zbrisan — saj ni sedaj nobenega sledu več o njegovem domovanju — smo se namenili, da napravimo veselico, katere namen naj bi bil, poklicati nekoliko v spomin onega moža, ki ima poleg pokojnega Simona Gregorčiča največ zaslug za kob. čitalnico. — S tem-le korakom mislimo zapričiti akcijo, s katero naj bi se začelo zbirati za spomenik za našega vrlega Krišana. — Vabilo pravočasno.

Dijaski začasni odbor.

S Št. Viškogora. — Že celi mesec nimamo poštnega nabiralnika. Ubogi občinarji moramo celo uro daleč nositi v nabiralnik. Pozivljamo prizadetega, naj nam postavi nabiralnik tje, kjer je bil, če ne bomo prisiljeni drugače postopati.

Veselica v Repentabru. — V nedeljo se je vršila v Repentabru veselica, katero je priredilo tamkajšnje bralno-pevsko društvo z društvi „Sokol“ iz Trsta, Gorice in Solkana. Takoj za kolodvorom je bil napravljen slavalok. Goričane in Solkance je pozdravil tam g. Jožef Fakin, za njim še župan Jernej Lazar, odgovoril je brat starosta „Sokola“ v Solkanu dr. Franko. Potem so počakali Tržičane. Ko so pozdravili še te, so odkorkala društva z drugim občinstvom, s svetovivansko godbo na čelu, v res prijazno senčnato dolino poleg Ožbičeve gostilne, kjer se je vršila veselica. Nabralo se je obilo občinstva

z raznih strani: s Krasa, Vipavske doline, Trsta itd. Občinstvo se je lepo grupiralo v senci okoli dolinice. Bil je naravnost slikovit prizor. Domači polni zbor društva „Dom“ je zapel lepo Bartolovo „Oj, planine“. Pokazal je, da je društvo na pravi poti pri pouku petja. Nastopilo je društvo „Hajdrli“ iz Proseka ter zapelo Nedvedovo „Nazaj v planinski raj“ v občo zadovoljnost; največ pohvale pa so želi pevci in pevke z Opčin. To je lep zbor, poln dobrih glasov. Posebna pozornost je bila posvečena nastopu Sokolov.

Vaje s palicami je izvajalo 38 gorških, solkanskih in tržaških telovadcev, ki so na to telovadili v petih vrstah na 2 drogih, 2 bradljah in 2 konjih. Telovadbo je zaključila iz vseh društev sestavljena vzorna vrsta, ki je telovadila na drogu in bradlji. Občinstvo je z glasnim odobravanjem občudovalo izvedene vaje, katerih nekatere so bile res vrhunec telovadske umetnosti.

Občinstvo se je zabavalo izbornu. V mraku pa se je večina pomaknila proti Ravbarju, odkoder smo šli na kolodvor, kjer smo odkritih glav zapeli „Hej Slovani“, na to pa se odpeljali vsak na svoj kraj, zadovoljen, da je preživel lepo popoldne na sivem Krasu.

Glavna skupščina Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev se bo vršila v Radovljici dne 24., 25. in 26. t. m. Zglašenih je 6 razprav važne vsebine.

„Gorica“ brani laškega profesorja Pitacca. — Srečen Pitacco! V „Corrieru“ ga niso vzeli v zaščit na vprašanje, če je res osla tepel v Čedadu, ampak v zaščit ga je vzela „Gorica“. Pitacco je široko znan v Gorici; prašajte tudi njegove kolege. In tega laškega liberalca jemlje v zaščit klerikalna „Gorica“! Če gre proti „Soči“, se „Gorica“ združi tudi z laškimi liberalci iz „Venezie Giulie“. Pitacco je jako priden dopisnik ultralaškega lista „Corriere“ v Gorici. Pravijo, da je on pisal ali vsaj inspiriral članek v „Corrieru“ proti pesniku Gregorčiču in proti izvestju gimnazija radi priobitve latinskega prevoda pesmi „Soči“. — In tega moža ščiti sedaj „Gorica“! To govori dosti. Oni članek je svoj čas „Gorica“ obsodila, sedaj pa brani Pitacca. Kakor kaže, to je zlato navodilo pri klerikalni bandi. Kakor kaže — zlasti kadar treba udariti po „Soči“. Takrat se združi „Gorica“ z vsakim, kogar baš sreča. To pot je v družbi s Pitacom. Značilno za velike patrijote in za Gregorčičeve čestilce v ulici Vetturini. To smo si dobro zapomnili.

Pomilosteni kaznenci. — Cesar je povodom svojega rojstnega dne pomilostil 38 kaznencev; med temi je jeden v Kopru, jeden v Gradšču ob Soči.

S Kanalskega. — Ludo sušo imamo po Kanalskem. Jesenski pridelki so skoro vsi uničeni. Ker je tudi sadna letina jako slaba, zre naš kmet z obupom v prihodnost. Morda pošlje dr. Gregorčič turščico z Dunaja. Mi pa tega ne verjamemo, kajti če dežja ni mogel poslati, ki stane samo par očenašev, bode tudi turščico poslal Lahom. Gorjan že počaka. Gorje bi bilo nam naprednjakom, ko bi prodrli naš kandidat, dolžili bi le nas slabe letine. Dr. Gregorčiču se vse odpusti.

Dve nuni na cesti. — Po prašni, veliki cesti v Lahih korakati počasi dve redovnici-sestri nuni. Kakor je posneti po govoru, si niste kaj globoko vdani v sestrinsko ljubezen, kakor to zahteva njih redovski stan. Obkladati se ena drugo z različnimi očitani, katerih naj bode le nekaj na tem mestu omenjenih, ki so prišle potniku slučajno na uho.

Prva (nemški): „Ej, kaj mi to toliko predbacivaš! Naj jaz prednič! le to ovadim, kaj si — dobro veš — iz kuhinje izmaknila, je tvoja izključba gotova.“

Druga: „A tako, sestra, in naj jaz prednici to ovadim, kaj si oni dan govorila z onim skozi okno v pritličju? Mislim, da ti ni treba še posebej praviti, kaj te čaka.“

Prva: „Za božjo voljo, ne tako glasno kričati, ako ljudje slišijo naš prepir, bodo imeli o nas kaj razpravljati, še tako nas veliko po nedolžnem obrekujejo.“

Druga: „E, kaj, saj tukaj ljudje ne razumejo nemški.“

V istem trenutku jima zadonijo nepričakovane besede na ušesa: „Znamo, kolikor toliko.“

Grozno iznenadeni upreti pogled proti oni smeri, od koder so jima te besede prišle.

Naposled spet prva (pa slovenski): „Sem ti pravila, draga sestra, da ne tako glasno govoriti, s tem nas pripravljáš ob ves ugled.“

Slučajni opazovalec reče, ne da bi ga mogle nune zapaziti: „Slovensko znamo pa še bolj.“

To je nunama tako zaprlo sapo, da sta jo odkurila, kakor furije.

Napeli na Gabrščakovi trgovini v „Trgovskem Domu“ klerikalnim podležem še vedno ne dajo miru. Dolge članke pišejo po „Gorici“ o teh napisih. Pa zakaj? Zato, da bi odvrnili slovensko občinstvo od dejstva, da „Krojaška zadruga“, ki je bila slovenska prodajalna, postane kmalu popolnoma laška botega, s katere izgine slovenski napis ter se nado-mesti z laškim: „Teodoro Hribar“. — Napisi na trgovini v „Trg. D.“ so napravljani po razmerah in po kupujočem občinstvu v Gorici, pri „Krojaški zadrugi“ pa je slovenski napis le slepilo, napravljeno za past Slovincem, ki naj bi hodili kupovat k zagriznemu Lahu, kajti botega je že sedaj laška. Kljub temu jo klerikalci priporočajo za vse kriplje ter delajo tako proti slovenskim trgovcem za laškega botegarja! To je škandal, tako delajo klerikalci proti napredku slovenskega življa v Gorici.

Nesramna provokacija slov. ljudstva. — Že zadnja „Soča“ se je bavila z napisi, kateri so postavljeni na novem lijaškem mostu in kateri so trojezični, seveda s slovensčino na zadnjem mestu. Ljudstvo v Šempasu in v sedanjih vaseh je razburjeno. Kakor nam pa javljajo, se pa ondotno ljudstvo nikakor neče zadovoljiti s predlogom, naj se odstranijo sedanjí napisi in naj se na novih odkaze slovensčini ono mesto, katero ji pritiče. Vsi odločno zahtevajo samo in izključno slovenski napis. Trojezične ali dvojezične bodo trpelile tedaj na svojih slovenskih tleh, ko izvedo, da se je uvedlo slovenske napise tudi po Furlaniji in po Koroškem, sploh po drugih neslovenskih krajih. Pred leti bi bilo trojezični napisi pri nas mogoti, toda sedaj imate, g. Mahnitsch, opraviti z zavednimi Slovenci.

Kmetovalci, pozor! — Znano Vam je, kako neprijetna je suša, in kako težko je najti moža, ki bi privabil s svojo pobožnostjo in s svojo zgovornostjo blagodejni dež na posušene travnike, njive in vinograde. Uršič iz Neblega je prosil dež in priprosil točo, na Vipavskem nekje so kar trije duhovniki prosili za dež, nastal pa je veter, ki je še bolj posušil posušene njive. Na cvetih Višarjah je pa, kakor poroča sobotni „Slovenec“, govoril državni poslanec Gostinčar, in, da citiramo doslovno „Slovenca“: „udrila je ploha, zborovalci so šli v podstrešne prostore bližnjega prenočišča, kjer se je zborovanje nadaljevalo. Dež pa je lil kakor iz skafa“. Sedaj razumemo vse one nečiste, katere so razsajale za časa državnega zbora, in to vse radi par mejklicev tega dicnega državnega poslanca. Torej, kmetovalci, pozor! Kadar Vas mori suša, katere preti uničiti vse Vaše upe, naprosite g. Gostinčarja, naj „izpusti“ svoj govor, in „udrila bo ploha, dež bo pa lil kakor iz skafa“. Predolgo se ga pa ne sme pustiti govoriti, ker drugače trešči strela, kakor se je to zgodilo na sv. Višarjih. Probatum est!

Sreča v nesreči! — V ponedeljek dne 12. t. m. je bila moja soproga s sinčekom Izidorom v spalni sobi. Otrok se je igral po sobi, tačas pa je mati obleko čistila in v omaro spravljala. Okna so nizka, z železjem zavarovana, izvzemši ono, skozi katero je otrok padel. Nezavarovano okno je bilo zaprto od znotraj in od zunaj, pred oknom bil je otrokov voziček. Otrok se je igral pri vozičku, a ker je močan, je odtegnil voziček malo od okna in odprl prvo šipo, ne da bi ga bila mati zapazila. Otrok je šel na okno. Ko je mati pogledala na otroka, je brzo šla za njim, da bi ga rešila. Ko pa je otrok zagledal mater, je od veselja zaukal in brzo odprl drugo šipo. Mati ga je sicer še zgrabila za krilce, toda ni ga mogla več vzdržati, ker je bil otrok že izgubil ravnotežje. Padel je iz roke s tretjega nadstropja v globino. — Toda k sreči je padel otrok na razgrnjeno platno gg. Hedžet & Koritnik, katero ga je obvarovalo neizogibne smrti. Ob padcu si je zlomil levo nogo v stegnu in pa malo opraskal se je na čelu. Na čelu bil je že v treh dneh popolnoma zdrav; z nogo bo v treh tednih tudi popolnoma zdrav. To je bila res sreča v nesreči. K.

Župan Pavlica v Rihembergu je „sodeloval“ tudi pri gradnji ceste od Polj do Štanjela. Za to cesto so tesali in obdelovali hlode blizu hiše g. župana. Treske in druge odpadke pa so znesli vse v županovo hišo. Ker je bilo tega blaga veliko, bi se moralo prodati, kar se pa dosedaj še ni zgodilo. G. župan, vprašamo Vas: kdaj bo dražba tistih tresk? Saj niso morda že zgorele na Vašem ognjišču?

Na pošti v Nabrežini je bilo ukradeno sinoči 7 pisem s 7000 K denarja.

Dobrovljki in ples. — V „Leitmeritzer Wochenblatt“ je bil priobčen ta-le oglas: „Vabilo k plesnemu venčku o priliki blagoslovljenja Orgelweih-Krönchen.“ Ker se slovesno blagoslov nove orglje v zebuški farni cerkvi, bo vršil plesni venček v gostilni pri „črnem konjčku“. Zborovanje se vrši ob 3 pop. pri slovesnem blagoslovu v župni cerkvi; potem se odkoraka z godbo k plesu. Vstopnina, za vsakega 1 K. Odbor.“ Kako se penijo nekateri ljubovniki proti plesu, ako mora biti pa ples redstvo, da se spravi ljudi v cerkev, je tudi dobrodošel. „Slovesen blagoslov“ kot zborovanje“ pred odhodom k plesu je moral biti vse polno pobožnih udeležencev.

Težko ranjenega so pripeljali k usmiljenim bratom 14-letnega Antona Fabrisa iz Dolenj. Boje je padel z voza. Rana na glavi je nevarna.

Svojo maečo je udaril 33-letni Fr. Tomažič, kojsčanske županije. Za to mu je prisodila sodnija v Gorici 2 meseca ječe.

Bratno kmetijsko društvo „Ljiljak“ na Vogrskem priredi plesni venček dne 25. avgusta t. l. v prostorih g. Ivana Gregoriča, krčmarja na Dombavi. Svirala bode Sokolska godba iz Pradolne.

Trgovsko - obrtno in gospodarske vesti.

Zadruga gostilničarjev in krčmarjev ltd. v Ljubljani razpošilja gostilničarskim zadrugam in gostilničarjem po deželi nastopno okrožnico: Vaše blagorodje! Da je obrtni stan dandanes čuden v vseh panogah, Vam pač ni treba še posebej omenjati, ker Vam je kot stanovskemu sodelavcu znano, da posebno obrtnik najbolj trpi zaradi vedno se množecih davkov, neprestanega poviševanja plač delavskim močem, zaradi podraženja živil in drugih stvari, karkoli treba kupiti, tako da se posameznik že prav težko brani proti temu nestranskem pritisku. V prvih vrstah tega stoji, trpi in se bojuje „gostilničarska družba“; njo zadene vedno in vedno vsaka sprememba na zlo, bodisi od vlade, potom konkurence ali drugače. Ako dobi gostilničar koncesije, kmalu mu je nekoncesijoniran grajler za hrbotom in prodaja nemoteno v lokalni in čez ulico vino, pivo, in še jestvine, take da preostane gostilničarju samo plačevanje visokega davka in velika režija za vzdrževanje prostorov in dragega osebja.

Novi obrtni red bo stanovske važnosti nekoliko bolj upošteval, vendar še s tem ni odpomagano resničnim potrebam in položaju gostilniške obrti. Vsa ta dejstva in tek časa so namena, da moraje gostilničarji poprijeti na krepkejšo orožje. Vidi se, da se moramo oprijeti gesla, pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal. Lanski izvanredni občni zbor zadruge gostilničarjev, kavarnarjev, izkuharjev in žgarijetočnikov v Ljubljani je enoglasno sklenil, prirediti velik gostilničarski kongres za vso kranjsko deželo v Ljubljani, ter povabi stanovske tovariše tudi iz sosednjih dežel. Na tem shodu se bo razpravljalo vse, karkoli teži gostilničarja, sklenile se bodo resolucije, od katerih se ne sme prej odjenjati, da se izpolnijo.

Za gostilničarje po deželi bi bilo uvaževati n. pr.: odpravo takozvanih Buschenbankov, osmin, naprava vinskih sejmov v vseh krajih, odpravo prodaje vina in piva po trgovinah, odpravo prodaje piva privatnim od strani pivovaren. Odprava oddajanja koncesij v najem tretjim osebam, odprava privatnih izkuharjev, predlog o splošnem zadržanju vina bi bil tudi umesten, da bodo tudi bogati zasebniki pomagali plačevati deželne dohodke, ne samo tisti, ki si zamore kupiti vina le en liter in končno, kakšno stališče naj zavzame gostilničarji napram novodobnemu pivovarstvenemu kartelu. Zato vas pripravljamo odbor s tem vljudno prosi, da mu še eventuelne druge težnje, želje, zahteve in potrebe gostilničarjev Vašega kraja in okolišča blagoprijetno prijavite pisмено in to vsaj do 25. avgusta t. l., da se dotične stvari uvrste v program za razpravo. Ako pošljete tudi svojega govornika, oziroma poročevalca o nasvetovanih stvari, tudi pripomnite. Navedite vse, karkoli se Vam zdi potrebno, bodisi glede odprav ali naprav, ki bi koristile gostilniški obrti.

Shod se bo vršil 16. in 17. septembra t. l.

K podraženju kruha. — Pišejo nam iz okolice: S 1. avgustom je kruh zopet podražen. To naj že bo, če ni drugače mogoče. A temu se moramo zoperstaviti, ako se dolgi in tesni časih, takozvane „štruce“, prodajajo na račun kilov, a se jih noče tehtati pri prodaji. Navadno je razloček od kakih dekav, kakikrat več, kakikrat manje. Po tem bi bil kruh ne po 36 v, ampak po 40, oziroma 44 v.

Tak uzor peka se dobi v Gorici. Ali naj se štruce po štrucah ali pa po kilih prodaja. V zadnjem slučaju pa treba na vsak način tehtati.

Za družine, ki so ekonomične in ki si morajo vso hrano le z denarjem v roki pridobiti, je v tem velik razloček.

Draštvo krčmarjev v Gorici sklicuje izredni občni zbor na petek 23. t. m.

Razgled po svetu.

Ustanovni občni zbor „Narodne delavske organizacije“ v Trstu se je vršil v nedeljo ob ogromni udeležbi. Pripravljalni odbor je imel 17 sestankov. Na predlog dr. Slavika se je spreminila točka glede društvenega delokroga tako, da se delokrog razširi izven Primorske tudi na Kranjsko, Štajersko in tudi Koroško. Predsednikom je izvoljen dr. J. Mandić, ki je imel ob tej priliki obširnejši govor. Popoldne je bila v Rojanu veselica v proslavo ustanovnega občnega zbora „Narodne delavske organizacije“. Udeležba pri veselici je bila jako velika.

Deželni zbor, razven kranjskega in istrskega, bodo sklicani okoli srede septembra.

Nadvojvoda Franc Jožep, najstarejši 20 letni sin umrlega nadvojvode Otona, je bil v soboto proglašen polnoletnim. Apanaža nadvojvode bo znašala 240.000 K na leto.

Slavlje pri Sv. Ivanu v Trstu. — Dne 25. avgusta bodo obhajali tržaški Slovenci velik naroden praznik. — Pevsko društvo „Ilirija“ slavi razvitje svoje društvene zastave na krasnem prostoru „Narodnega doma“ pri sv. Ivanu, na katerem sodeluje čez 25 pevskih in drugih društev. Dne 25. avgusta bode časten dan za slovenski narod, ko bode isti pod okriljem svojih praporov korakal ponosno po tržaskih ulicah, po onih ulicah, po katerih Slovenec pred 20 leti na glas svojega materinega jezika govoriti ni smel. Dne 25. avgusta pokažimo mi gorški Slovenci našim tržaskim bratom z obilno udeležbo, da znamo ceniti njih požrtovalnost, kadar kliče dolžnost, dne 25. avgusta pokažimo v skupnem nastopu po tržaskih ulicah v senci naših praporov, da verno stoječi pod okriljem naše lepe slovanške pesmi in ideje skupne ljubavi, hočemo nadalje ponesti prapor domovine do boljše bodočnosti, da njej z njeno pomočjo zasije enkrat lepše zarje dan.

Umor v New-Yorku. — Vsled zločinov v New-Yorku se je polastila ljudstva taka razburjenost, da linčajo vsako sumljivo osebo. Posebno ženske se maščujejo na grozen način in večkrat zadene njihova maščevalnost popolnoma nedolžno osebo. Policija ima mnogo dela, da iztrže tega ali onega iz rok razkačene množice.

Zapiranje opijevskih krčem. — Na Kitajskem zapirajo krčme, v katerih so Kitajci uživali opij. Bati se je bilo izgredev, ker Kitajci ne opuste zlahka zauživanja opija, toda do sedaj se je vršila vsa akcija mirno.

V avtomobilu skozi Afriko. — Komaj je dokončal knez Borghese svoje potovanje iz Pekinga v Paris, je nastopila že neka trojica novo potovanje na avtomobilu in sicer iz Dar-es-Salam-a v Swakopmund. Potovanje je pričelo v soboto, ob 4. uri 20 minut. V avtomobilu sede nadporočnik Graetz, pl. Roeder in sofer.

Gosje pero v pljučih. — Prejšnji teden je umrl v neki graški bolnišnici 25 letni trg. sotrudnik Ivan Wagner. Kot desetleten deček je požrl malo gosje pero, katero je zašlo v sapnik. Čez eno leto je prišel kašljati, zdravnik ga je zdravil za jetiko in komaj letos je prišel k zdravniku, ki je z Röntgenovimi žarki dognal vzrok bolezni. V levih pljučih je tičalo gosje pero in levo pljučno krilo je bilo že docela gnojno. Operacija se je vršila prepozno in revež je umrl.

Pater Dimajo. — Na policijo in na državno pravništvo v Neaplu je došlo 19 ovadb proti patru Dimaju, podžupanu mestnega oddelka Bapodimonte, in sicer radi prestopka proti ženskam in otrokom. Ta pater se je celo hvalil, da si ne upa nobena oblast nastopiti proti njemu.

Tarifa je tarifa. — Neki Anglež je prišel s svojimi štirimi hčerami v monakovsko dvorno pivnico. Na vprašanje natakarike je vzdignil pet prstov, na kar je dobil v nemalo začudenje 5 vrčkov piva. Ker je cela družina zamogla popiti z združenimi silami le en vrček, šel je Anglež na cesto, pripeljal v pivnico postreščka, kateri je izpil na zahtevo Angleža še ostale štiri vrčke, za kar je za-

hteval 50 pfenigov, češ, Anglež ga je spravil z mesta, kjer čaka na delo, in delo mora biti plačano. Tarifa je tarifa!

Visoke denarne kazni. — Ni dolgo od tega, ko je morala v Ameriki plačati Oil Trust Company 29 milijonov dolarjev kazni. Ta kaznen je dosedaj najvišja, katero se je moralo plačati. Svoj čas je šel časopis Daily Mail v boj proti tovarnarjem mila, Lever Brothers-om, v Sunlightport pri Liverpoolu. Tovarnarji so tožili list, kateri je moral slednjič plačati 50.000 funtov šterlingov t. j. nad 1 milijon kron in nad pol milijona sodnjiskih stroškov. Neki žganjar iz Visbecka pri Vechti je prodal tekem časa 14.000 l neobdanežganja. Zato je bil kaznovan na 12251 mark za osleparsjene davke, nadalje na 49.006 mark in 6 mesecev ječe. Seveda je pri tem izgubil svojo koncesijo.

Papežovi vojaki. — Med vatikanskimi vojaki vlada velika nevolja. Papež zahteva namreč, naj bi vsi pri „nobelgardi“ služili brezplačno. Polno vojakov dezertira, drugi simulirajo bolezen, samo da zapuste vatikansko službo. Papeževi žendarmi dobivajo samo 2 liri na dan. Bati se je splošne stavke teh žendarjev. Edino švicarski gardi in 24 ognjegascem se še precej dobro godi t. j. bolje kakor pa drugim.

1000 funtov dinamita eksplodiralo. — V soboto se je vžgala v Boulder-ju, mestu v Koloradu, zaloga, v kateri je bilo 1000 funtov dinamita. Več kakor 100 oseb je ranjenih, dve sta ubiti. V mestu so počile vsled eksplozije vse šipe.

Židje na Ogrskem. — Leta 1890. je živel v Evropi 4.349.739 Židov, od teh jih je bilo na Ogrskem 725.222, t. j. šestina vseh evropskih Židov. Leta 1850. so prišli na Ogrskem na vsakih 100 prebivalcev trije Židje, a leta 1900. že pet. Od leta 1850. do 1900. so se pomnožili ogrski Židje od 368.525 na 826.222. Tretjina ogrskih Židov živi po mestih, samo v Budimpešti jih je 167.974, t. j. vsak četrti Budapeštan je Žid.

Številno izseljencev v New-Yorku. — Lansko leto se je izkrcalo v New-Yorku 1.004.756 ljudi, med temi 193.224 Slovanov. Vsega skupaj je prišlo v Ameriko 275.880 analfabetov, med katerimi je skoraj polovica Italijanov.

Blažena Italija. — Papež je poslal blagoslov stražmojstru karabinjerjev Capezzutti-ju, kateremu se je posrečilo dobiti ukradeno steklenico, napolnjeno s čudotvorno krvijo sv. Pelegrina, največjo relikvijo v provincih Appellino in Benevento. To relikvijo je ukradel neki neapeljski kamoraž, skril jo v kip madone, ker je upal, da ga bo sv. Pelegrin varoval pri vseh njegovih lumparijah.

Drag poljub. — Albert Bensen je poljubil na cesti v Passaicu učiteljico Margerito Gallagher. Za to je dobil kazni 25 dolarjev, za usnico, katero mu je prismočila učiteljica sama, ljudstvo, katero je pa pomagalo učiteljici, mu je razbilo nos, ranilo oči in raztrgalo obleko. Vrh vsega je moral še eno noč sanjati v zaporu o sladkih poljubih. Res dragi so poljubi v Ameriki!

Največja razstresenost. — Učenjak Bertholet je bil povabljen h kosilu. Čejnje je užival tako, da je vsako prej opral v kozarcu vode, češ, da je vse polno bakterij na česnjah. Razjasnjeval je navzočim, kako pridejo bakterije na česnje, kako so škodljivi, in kako treba sprati česnje. Ko je končal svoj poučljivi govor, je v svoji razstresenosti izpil vso vodo iz kozarca, v katerem je prej čistil česnje.

Zločinec pededoval milijone. — V Gravedoni ob Komerskem jezeru je zapustila vdova mi-

lanskega slikarja, Bernacchi, pol milijona v gotovini, nadalje krasno vilo v Gravedoni, lepo zbirko slik, kipov in drugih umetnostij. Edini dedič je bil njen nečak, Gerolamo Pasquali, kateri je bil obsojen radi raznih zločinov, je bival na otoku Lampedusa pod policijskim nadzorstvom. Koj ko je prišel Gerolamo v Gravedono in prejel dedščino, je poslal svojim nekdanjim tovarišem na otoku 6000 frankov z naročilom, naj izpijejo par kozarcev na njegovo zdravje.

UČENCA
sprejme takoj modna trgovina
J. Zornik
Gosposka ulica št. 10.

Pozor! Novost!
„Union delicat pecivo!“

Z firmo naročnika; po 4, 10 in 20 vin. za prodajo. Gostilne, kavarne itd. dosežejo s tem velikanski uspeh delajo zase reklamo in dobijo 40% popusta. — Union vaniliziran sladkorni prašek kg 1 K 50 vin. Union piškoti za trgovce po 2 vin. za prodajo 150 za 2 kroni.

Razpošilja:
Tovarna za Union skladkor Kranj.

Odlikovana pekarija in sladčičarna
Karol Draščik
v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinnejega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Orožja= municije,
predmeti za lov, dinamične
patrone.

Zaloga šivalnih strčev in dvokoles različnih sistemov. Lastna delavnica in popravilnica orožja dvokoles in šivalnih strojev.

Kerševani & Čuk
v Gorici
Stolni trg št. 9.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja in sožalja o priliki nenadomestne izgube naše iskreno ljubljene soproge, oziroma matere

ANE HVALIČ

izrekamo tim potom vsem prijateljem in znancem srčno hvalo, osobito pa sl. društvu „Skalnica“ na številno udeležbo in vsem onim, ki so v tolikem številu spremili drago ranjko k večnemu počitku! — Bog vsem povrni!

V GORICI, 20. avgusta 1907.

Žalujoči ostali.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

**velika zaloga ==
== oljkinega olja
prve vrste**

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron 104, 112, 120,
136, 144, 160, 180, 200, za luči po 80 vin
Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se
pušča kupcu do popolne uporabe olja; po
vporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga
mila in sveža.

Cene zmerne

Andrej Fajt pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Šolska št. 2.

Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega
pečiva, tudi najfinejšega, za nove
maše in godove, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pečivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške
plince, potlice itd.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga s neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo »Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici« je z ozirom na
premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni
seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po
2 kroni na mesec za vsake 100 kron; na mesec pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi
na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesno uradnine
1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4%,
večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Delež so dvojni: opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorec«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil,
naj se oglasi v zadrugi uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

Adolf Fey V najem se odda

urar in optiker

na voglu Tekališča Frana Josipa in Via Leoni
v GORICI

Vsprejema poprave ur in optičnih predmetov vseh vrst.

Zaloga žepnih, nazidnih ur budilk vseh vrst
in optičnih predmetov.

Za vsako uro se jamči 1 leto

Božidar Božič

pek in sladničar

Sv. Lucija ob Soči

Priporoča različne fine likerje, vino
v steklenicah itd. itd.

2 na novo opremljeni sobi s
prostimi vhodom v sredini
mesta lepa brezprašna lega.
Natančen naslov pové upravništvo.

+ Gumasto blago +

higijenske, kirurške in teh-
niške gumaste cevi vseh vrst,
povoščeno blago in linolej,
kilni pasovi, pasovniki, noga-
vice za krčne žile in pa

+ vsi predmeti za bolniško postrežbo +

M. Gál

Trst, Corso 4. Gorica, Corso Verdi 11.

Zalogo vina in žganja

ima T. pl. MADEYSKI v Solkanu št. 326 pri mitnici blizu novega kolodvora

V zalogi ima v veliki izbiri domača, vipavska, briska, furlanska,
istrska in dalmatinska vina kakor tudi domača in istrsko žganje zanesljivo
pristno. — Na zahtevo pošilja uzorce vina in žganja. — Naročila pošiljam
tudi po železnici in v Gorico in bližnje okolice s svojim voznikom.

Postrežba točna in cene zmerne.

Se priporočam gg. trgovcem, gostilničarjem in zasebnikom.

Spoštovanjem

T. pl. Madeyski.

Naslov pismom: T. pl. Madeyski, Gorica IV.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
naznanja, da izdeluje

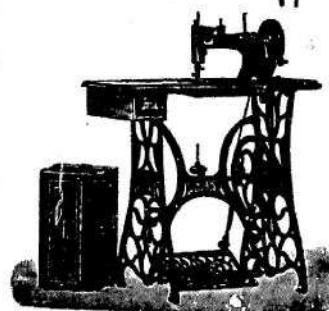
**najrazličnejša pohištva
vseh slogov**

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podruž-
nica v Spiljetu. Zastopstvo v Orizantu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Pfaffovi šivalni stroji

so res najboljši za rodbinsko rabo, kakor
na pr. za šivanje, krpanje in umetno ve-
zenje. — Neprekosljivi za obrtne namene,
šivajo naprej in obratno, tiho in mirno
brez vsakega ropota. Jamčiva do 10 let.

Glavna zaloga in zastopstvo

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

Magistratna ulica števil. 1.

Imava v zalogi tudi šivalne stroje raznih drugih vrst in tovarov.

Cene zmerne, pogoji ugodni.

Slavno občinstvo je naproseno, da pred nabavo šivalnega stroja zahteva cenik, kateri se pošlje zastonj in brezplačno.

Žene!

Ako trpite na strjenju krvi in na po-
dobnih boleznih, tedaj pišite na P. Ziervas-a,
Kalk 244 pri Kollnu ob Reni.

Nekatera od sto in sto zahvalnih pisem:

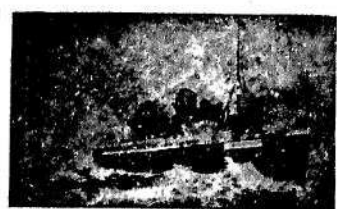
„Gospa B. iz W. piše: Lepa hvala! Vaše
sredstvo je učinkovalo že 5. dan“.

Gospa L. v M. piše: „Priporočila bom vsakomur
Vaše izvrstno sredstvo ter ne bom sama nikoli brez
njega“.

Arhitekt S. v M. piše: „Za izborni postrežbo
se zahvaljujem. Pri moji ženi je Vaše sredstvo že po
3-dnevni rabi brez bolečin učinkovalo“.

Proti pošiljati 1 marke nemške veljave (tudi
v znakah) pošljem knjigo: „Motenje perijade“
dr. Med. Levis. — Pojasnila brezplačno.

Za odgovor naj se priloži znamko.

Samo 6
dni

Havre-New York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki

Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez
Bazel, Pariz in Havre v Ameriko.

Veljavne vozne listke
in brezplačna pojasnila daje samo

Ed. Šmarda,

oblastveno potrjena poštvalna pisarna
v Ljubljani, Dunajska cesta 18,

v novi hiši „Kmetijske posojilnice“, nasproti
znane gostilne pri „Figovu“.

Veliki prazni sodovi iz Srbije

iz hrastovega lesa z železnimi
obročji, od 2, 7, 20, 30, do 70
hektolitrov, 6-7 cm debelosti
v glavi, v popolnoma dobrem
stanu, so na prodaj, kakor tudi
kadi različnih velikosti. Na-
tančneje se izve pri gosp. L.
Sternu, na tekališču Jos. Verdi
v hiši Medvedove konfekcijske
trgovine v II. nadstr. (nasproti
[kavarne Schwarz]).

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMATIZMU in PROTINU

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina,
lekarna „All' Igna“, Via del Farneto 4.

vsaka steklenica K 1.40. Is Trsta se na razdelilni manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7.— pristo poltine.